

El dijous 12 de novembre es va presentar a l'auditori del Centre de Cultura de «Sa Nostra» el curtmetratge *Dificultades*, escrit i dirigit per Joan Cobos i Laura Martín.

Es tracta d'una adaptació del relat «Tía en dificultades», que forma part del recull *Historias de cronopios y de famas*, de Julio Cortázar. Aquest conte breu de tan sols dos paràgrafs és posat en imatges pels dos autors amb un mestratge en l'ús de la fotografia i els enquadraments que palesen que darrere hi ha tota una preparació prèvia ben pensada i que el bagatge cultural que tenen el saben transformar en imatges, l'essència del cinema.

Quant al primer aspecte, el de fotografia, hi ajuda molt que el curtmetratge s'hagi rodat en 35 mm i no en vídeo digital. L'acabat que se n'aconsegueix així s'adiu molt amb l'aire *retro* que té la producció, molt ben aconseguida, per cert: vestits, maquillatge i decoració ens tornen als anys quaranta i cinquanta del segle passat i la colorimetria i la definició que s'aconsegueix amb el cel·luloide ajuda a crear la sensació d'haver tornat enrere. Llàstima, però, que la projecció es fes amb DVD i canó de projecció i no en film, perquè el curtmetratge hi hauria guanyat molt. Esperem, en aquest sentit, que en un futur es pugui projectar en les condicions que toca.

Respecte de les influències i homenatges filmics que traspua el curt, és fàcil veure-hi les de Fellini i David Lynch, dos directors distants que en aquest

curt els realitzadors han sabut conjuntar prou bé i no hi manca, tampoc, una escena que ens duu a la memòria la lluita de l'increïble home minvant contra l'aranya quan el protagonista ja és a punt de desintegrar-se.

S'hi veu, d'altra banda, el gust que tenen Cobos i Martín a l'hora de rodar de triar els plans llargs, sense tall, que allunya *Dificultades* de la moda actual de canviar de pla cada deu o quinze segons, la qual cosa s'agraeix molt quan la tendència sembla que és voler marejar l'espectador a ritme de videoclip. Ben poques vegades es veuen moviments de grua i tràvelings utilitzats tan elegantment en curts actuals.

Ara bé, si alguna cosa es pot criticar del curtmetratge és que li manca temps: tot i que la història de partida de Cortázar és curta, el lector necessita uns moments per deixar-la reposar i, després, assaborir-la amb delit; aquesta sensació no es trasllada a *Dificultades*, perquè tota la informació li és oferta massa ràpid, no té temps de processar-la amb prou cura i, per això mateix, no hi estarien de més certes escenes de suport que donarien alè i temps perquè una obra d'aquestes característiques fos gaudida amb tot el plaer que mereix.

No obstant això, *Dificultades* mereix ser recomanada per l'aposta decidida d'autors i productors a l'hora de realitzar una obra que defuig «el que està de moda» i que demostra que el cinema clàssic és encara un bon model no gens desfasat. ■